

Közéletünk hírei

ELUTAZOTT AZ FKP KÜLDÖTTSEGE

Elutazott hazánkba a Francia Kommunista Párt ötagú pártmunkás-küldöttsége, amely René Piquet elvtársnak, a Francia Kommunista Párt Politikai Bizottsága tagjának, a Központi Bizottság titkárnak vezetésével május 10-től 22-ig tartózkodott Magyarországon.

AZ NSZEP DELEGÁCIÓJA HAZÁNKBAN

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására hétfőn Christoph Ostmannak, a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága mezőgazdasági osztálya helyettes vezetőjének vezetésével pártmunkásküldöttség érkezett hazánkba.

ELUTAZOTT A MONGOL MINISZTERELNÖK-HELYETTES

Damdingijn Gombozsav, a Mongol Népköztársaság minisztertanácsának elnökhelyettese — aki a BNV megnyitása alkalmából érkezett hazánkba — vasárnap délelőtt elutazott.

OTTO WINZER MAGYARORSZÁGON

Otto Winzer, az NDK külügyminisztere, öt arab országban tett látogatásról hazatérőben Magyarországon megszakította útját és a vasárnapot hazánkban töltötte.

AZ MSZMP KÜLDÖTTSEGE INDIÁBAN

Delhibe érkezett az MSZMP küldöttsége, amely a Japán Kommunista Párt meghívására Tokióban tett látogatása után az Indiai Kommunista Párttal folytat tárgyalásokat.

ILKU PÁL FINNORSZÁGBAN

Ilku Pál művelődésügyi miniszter — Reino Oittinen finn közoktatásügyi miniszter meghívására — rövid látogatásra vasárnap délelőtt Finnországba utazott.

FAGGYEJEV A BNV-N

Apró Antalnak, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa elnökhelyettesének meghívására a Budapesti Nemzetközi Vásár megtekintésére hétfőn délelőtt Magyarországra érkezett Nyikolaj Faggyejev, a Kölcsház Gazdasági Segítség Tanácsának titkára.

NÉPFRONT-KÜLDÖTTSEGÜNK VARSÓBAN

Erdei Ferenc, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa főtítkárnak vezetésével hétfőn Varsóba utazott a Hazafias Népfront küldöttsége, amely a Lengyel Nemzeti Egységfront meghívására tíz napot tölt a Lengyel Népköztársaságban.

A parkok védelmében

Az emberek többsége szereti és megbecsüli Szeged gondozott és nagyhírű parkjait. A tanácsok költségvetésükön belül mindent megtesznek annak érdekében, hogy a parkok egész évben gondozottak legyenek. Munkások serege dolgozik rendbentartásukon. Egy négyszögöl park kezelése évente 80—100 forintba kerül.

A játszótérek felszerelve várják a gyermekeket. De sajnos, még ma is akadnak, akik ellenségei a szépeknek. A parkok villanybúráit leparittyázzák, az élő bokrokat letördelik, a virágágyakat letiporják, a hintákat, csúzdákat megrongálják. Egyesek feimasznak a múzeum szobrait, szaladgálnak a szökőkút parkányán, sőt a vármúzeum kerítésén bemászva a lapidárium értékes követ pattingtatják, a parkokban kerékpároznak, veszélyeztetik a sétálóknak a sétatér építését. Nem kímélik a Dóm tér arkádijait sem. Az értékes ablakokat kővel beütik, parittyázzák a kovácsoltvas keretű lámpákat. Sokszor mindez a járókelők szemeláttára történik, s ahelyett, hogy megvédenék mindannyiunk értékeit, szó nélkül tovább mennek.

Sokkal határozottabb fellépésre van szükség, hogy a vandál rombolókat megfékezzük és megkapják méltó büntetésüket. A társadalom összefogására van itt szükség. Eppen ezért a KISZ városi bizottsága is bekapcsolódik a védelmező akcióba. Ifjúsági öráratokat szervez, amelyek a nap minden szakában tevékenykednek, hogy megakadályozzák a további rombolást.

A BNV-ről jelentjük

Szegedi élelmiszerek a BNV-n

(Somogyiné felv.)

(Folytatás az 1. oldalról.)

Nagy üzletkötés

A Budapesti Nemzetközi Vásár szovjet pavilonjában hétfőn este aláírták a vásár eddigi legnagyobb üzletkötését. A szerződés értelmében a Magyar Hajó- és Darugár 1970-ig 52,5 millió rubel értékű hajót, úszódarut készít a Szovjetunió részére.

Fogadás a szovjet pavilonban

J. Tyitov, a Szovjetunió magyarországi nagykövete, B. K. Puskin, a Szovjetunió magyarországi kereskedelmi képviselője és F. T. Szaharov pavilonigazgató hétfőn este a BNV szovjet pavilonjában fogadást adott. Részt vett a fogadáson Apró Antal, a Minisztertanács elnökhelyettese, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Német Károly, a budapesti pártbizottság első titkára, a Politikai Bizottság póttagja, dr. Bíró József külkereskedelmi, Horgos Gyula kohó- és gépipari, Nagy József népi ipari miniszter, valamint a politikai, a gazdasági élet számos képviselője.

Szakmai napok

Hétfőn megkezdődött a BNV szakmai napjainak sorozata. Az üzemek, tervezőintézetek, kül- és belkereskedelmi vállalatok s egyéb gazdasági intézmények szakemberei már hétfőn kora délelőtt az esős idő ellenére is nagy számban keresték fel a pavilonokat, hogy megismerkedjenek a hazai és külföldi ipar legújabb termékeivel, szakmai tapasztalatokat szerezzenek, s így felkészüljenek a fogyasztók igényeinek gyors kielégítésére a piac legújabb cikkeivel.

Csongrád megyei termékek a vásárban

A hazai kiállítók között ott találjuk a szegedi és a Csongrád megyei iparvállalatokat is. A bemutatott termékek jól reprezentálják szűkebb hazánk iparának eredményeit.

A Hódmezővásárhelyi Mérleggyár a „Petőfi-csarnokban” mutatja be legújabb termékeit. Az ízléses elrendezésű kiállítási területen a laboratóriumi mérlegektől a korszámlapos és billentyűs mérlegekig szinte minden mérőberendezés megtalálható.

A szakemberek körében érdeklődésre tart számot a PORTIOMAT kizsérelő adagoló mérleg. Alkalmazható minden olyan helyen, ahol nem tapadó, aprószemcsés vagy poranyagot azonos súlymennyiségben kell adagolni.

A mérleg elektromechanikus vezérléssel működik, adagoló berendezése vibrációs megoldású. Előnye: kézi erő helyett gépi úton nagy teljesítménnyel lehet csomagolásra adagolni a megfelelő árut.

Az élelmiszeripar pavilonjában minden látható, ami szemnek és száznak ingere. Ott találjuk a szegedi szalámi-gyár híres csomagoszálamiját, a Paprikafeldolgozó Vállalat édes-nemes paprikáit, levesporait, gulyásleveleit és a Szegedi Konzervgyár sokféle termékét. Az élelmiszeripar ugyan „ömlesztve” állítja ki a magyar ipar incsiklandozó készítményeit, de a sok áruféleség között könnyen felismerhetők a híres szegedi élelmiszeripar termékei.

Pártnapok Szegeden

Május 23-án, kedden: a paprikafeldolgozó vállalatnál 14.30 órakor, előadó Kis-pál Jenő; a városgazdálkodási vállalatnál 16 órakor, előadó Toldi István; a Szegedi Ecset- és Seprűgyárban 15.30 órakor, előadó: dr. Varga János.

Május 24-én, szerdán: a Szegedi Konzervgyárban 14.30 órakor, előadó Péteri István; a Tömörkény Gimnáziumban (az Építőipari Technikum és a Közgazdasági Technikum statisztikai tagozata részére is) 16 órakor, előadó: dr. Lőkös Zoltán; a Belváros II. párt-szervezet helyiségében (a fémfeldolgozó és finommechanikai vállalat dolgozóinak) 15 órakor, előadó: Andrassy Lajos.

Május 25-én, csütörtökön: a József Attila Tudományegyetem Dugonics téri aulájában (az orvostudományi egyetem dolgozóinak) 15 órakor, előadó Szabó G. László; a NÍV Faipari Ktsz-ben 14.15 órakor, előadó dr. Lőkös Zoltánné; a Szegedi Rendelő Intézetben (a társadalombiztosítási igazgatóságnak) 15 órakor, előadó Ördög Pirok; az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság központjában 16 órakor, előadó Nagy István; a szegedi nagyállomáson (az állomás dolgozóinak) 16 órakor, előadó dr. Bödő István; a Madách utcai Általános Iskolában (a Szegedi Vas- és Fémipari Ktsz. dolgozóinak) 14.30 órakor, előadó Hofgesang Péter; a Hungaria Szálló rózsaszín termében (az Országos Szálló és Étterem Vállalat, valamint a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat dolgozóinak) 16 órakor, előadó Bakos László; a Belváros II. párt-szervezetben 17 órakor, előadó dr. Csikós Ferenc; az újszegedi párt-szervezetben 18 órakor, előadó dr. Korek Józsefné; a Szegedi Közel-keleti Vállalat oktatótermé-

ben (Pulcz utca 2.) 15 órakor, előadó Szőlősi Sándor.

Május 26-án, pénteken: Újszegeden, az Állami Védőnőképző Intézetben (a védőnőképző intézet, a Róza Ferenc Gimnázium, a Róza Ferenc sugárúti általános iskola, a Mező Imre Általános Iskola és a Bérkert utcai általános iskola dolgozóinak részére) 15 órakor, előadó dr. Márta Ferenc; a Vas-Műszaki Nagykereskedelmi Vállalatnál 15.30 órakor, előadó dr. Dudás Béla; a MÁV fűtőház oktatótermében (a fűtőház dolgozóinak részére) 16 órakor, előadó dr. Komáromi László; a Belváros I. párt-szervezetben 17 órakor, előadó Dani János; a kéziszerszámgár szegedi gyáregységében 14.30 órakor, előadó Balassy Sándor; a jutáruhágyárban 14.30 órakor, előadó dr. Lőkös Zoltánné.

Vérvörös csütörtök

Jelentős történelmi eseményre emlékezni annyi, mint tanulságaik alapján célra vezetésben építeni a jelent. Nincs nemzeti önismeret az előharcosok tetteinek értékelése nélkül, ahol pedig hiányzik a nemzeti önismeret, ott mindig fennáll a politikai eltévedések veszélye. 1912 vérvörös csütörtökje arra tanít bennünket, hogy már akkor érett forradalmi osztályként jelen volt az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság vezető ereje.

Miféle kor volt az? Európa égboltozatának peremén már gyülekeztek a világháború viharfelhői. A magyar ég alatt pedig, a kormányzó hatalomban a gőgös arisztokrácia és a levitézlett dzsentri pöffeszkedett. A gyárakban a kielégíthetetlen étvágyú töke nyúzta a munkást, a földet nem csaknem jobbagyorsorban a paraszt nyögte a nagybirtokosok igáját. Drágaság, rossz bánásmód, pusztító népbetegségek, teljes jogfosztottság; ez volt a magyar munkás és paraszt sorsa, az intelligencia haladói részét pedig paragon hagyott tudása és alkotóvágyának elfojtása sorvasztotta. Valaminek történnie kellett.

Hibakereső

Felszisszenek, mintha parázsra léptem volna. Hogyisne. Fesztelenül indul a beszélgetés, szó esik zoldpaprikáról, tisztességről, kapálásról, gázvezetékéről, s egyszersmind rövid hallgatás után ezt hallom: „tudom jól, hogy maga kicsoda, de nem bánom, akkor is kimondom...” És mint elfordított csapból a víz, ömlik a panasszal elegyített kritika, hogy magas a munkanorma, „pofára” osztják el a lakást, csak az juthat pénz álláshoz, akinek fejes a barátja ésatöbbi...

Tulajdonképpen örülnöm kellene, e vaskos szókimondás — bárhog is vesszük — bizalomra vall. Ez a malteros ember kifordítja nekem a bensőjét, nem hímz-hámoz, hanem egyenesen beszél, tudom, hanyadán állok vele.

Miért keseredik meg mégis a szám íze?

„De én nem bánom...” — csak ne ezzel kezdte volna! S mielőtt kibökte, amit akart, nyelte a nyálát egy ideig, közben nyilván azt latolgatva, hogy érdemes volt-e kényes témákhoz nyúlnia. Igen, kétségkívül bizonytalankodott, óvatoskodott és tudom, hogy az ilyenfajta magatartást félelemnek is szokták nevezni. Dehát ugyan miért félné tőlem? Vagy ha nem fél, miért tartotta szükségesnek előrebocsátani, hogy ő nem bánja...?

Mintha csak kísérletképpen cseppentett volna el egy kevéske bizalmat, hogy lássa a hatást.

Öt hibázta, ezért a gyanakvásért? Esetleg én vagyok az oka e furcsa félbátorságnak?

Magamba pillantok, de nem lelek magyarázatra. Érthetetlen. Mindig nagyrabecsültem a nyílt sissakkal közeledőket, a szemtől szembe mondott önálló véleményt, ez imponálóbb számomra, mint a sunyisághoz húzó, mindenben egyetértés. A sommás elmarasztalás azonban — hiába áltozom magam — rosszul esik. Nem mutatom ezt, sőt igyekszem hozzá természetes képet vágni, de már azzal lelepleződöm, hogy nem mondom rá se á-t se b-t.

Az emberem egykedvűen húzza-tolja kavargató szerzőmáját a szürke masszában és alighanem arra gondol: kár volt beszélnie. Nekem meg az jár a fejemben, hogy miért nem disztigvál legalább? Mintha személyemben bántott volna meg azzal, hogy „pofára osztogatják a lakást” igaztalannak érzem, hiszen akár kapásból száz és száz tény, nevet tudnék felsorolni cáfolatul, vagy azt is felhozhatnám, hogy amikor tízszor annyi az igénylő, mint a felépült új lakásmennyiség, akkor nagyon bajos mindenki melegeledésére cselekedni. Túlzásnak tartom azt is, hogy csak protekcióval lehet megfelelő munkához jutni. Tagadhatatlan: ma is van még alapja annak a közmondásnak, hogy aki közel ül a tűzhöz, az jobban melegszik, de egyes kirívó esetekből miért kell rögtön általános konzekvenciát levonni?

Persze, erre is van magyarázat. Olvastam valahol, hogy egy rothadt kagyló bűze miatt hajlamosak vagyunk az egész tengert hibáztatni. Az nem rossz dolog, ha a fonákaságok, vagy a nyilvánvaló részlehlálás miatt felháborodunk, mert akkor több reményünk lehet a kommunista erkölcs átfogó érvényesülésére. Igenis csapjunk lármát, ha valaki jogtalan előnyöket szerez magának, ha tisztességtelenül él a közönség rovására, hogy az illető lássa: az ügyeskedés, a csalás, a huncutság milliók ellenállásába ütközik és törvényeink is eltiltják. Mihelyt azonban az egyes emberek bűneit — tudatlanságból, vagy kényelmességből eredően — úgy tesszük szóvá, mintha az a társadalom egészére volna jellemző, többet ártunk vele, mint használunk. Hogy miért? Azért, mert abban a pillanatban eltereljük a figyelmet a konkrét esetről, vagyis az értelmetlen kozmikus locsogás közepette még kedvezőbb lehetőséget teremtünk a zavarosban halászkodnak.

Ilyen nagyon komoly dolgok rendeződnek nagyjából bennem, s csak másodpercek múlva válaszolok. S lám a malteros ember — ez is meglepetés — nem veszi zokon, amit mondok. Sőt mintha egy kissé felélenkítenék az ellenérvek. Elneveti magát. Azt mondja, szerinte nem is lenne szép dolog, ha én rábólintottam volna mindenre, ő ugyanis szándékosan túlozta el a problémát, hogy jobban látható legyen. Arra volt kíváncsi, miképpen reagálok rá, mert abból le tudja szűrni, milyen viszonyban vagyok én mindennapi életünk bosszantó jelenségeivel. Bevallja, hogy ő afféle hibakereső természetű ember, szeret vitatkozni, kiugrasztani a nyulat a bokorból. Több más személyes tapasztalata szerint sincs azonban békés egymás mellett élés a kommunis-ták és a hibák között, s ez megnyugtatta.

Fortélyos ember. Sokáig hányjuk-vetjük a köznapidolgokat, jóllehet korántsem vagyunk mindenben azonos nézetben. Mégis jól megértjük egymást. A búcsúzóán azonban hamiskásan hunyorogva megjegyzi: „A hibák, azok hibák. Azokat nem magyarázni kell, hanem megszüntetni”.

Ezen kár lenne vitatkozni...

F. Nagy István

55 évvel ezelőtt, 1912. május 23-án „a vérvörös csütörtök”-ön a sztrájkoló, tüntető munkások lettek a pesti utca.

A szociáldemokrata vezetők meghirdették a nagy demonstrációt, a békés felvonulást a választójogért. És 1912. május 23-án a tömegek ellepték a pesti utcákat. Már 21-én sok népgyűlés zajlott le a főváros munkásnegyedeiben és a vidék nagyobb városában. Másnap Tisza Istvánt választották meg a parlament elnökének. Ez is elkeserítette a munkásokat. De lelkesítették az orosz proletariátus újabb mozgalmait. És 23-án, csütörtökön általános sztrájkkal egybekötött utcai demonstráció kezdődött. A „békés” menet hamarosan felöltötte igazi arculatát: „Vesszen a Tisza banda! Jogot! Le az osztályparlamenttel!” És kirobant az igazi jelszó: „Éljen a forradalom!”

Pest utcái és a vidék városok utcái is a dolgozó nép birtokába kerültek. Katonaságot, csendőrséget, rendőrséget vonultattak fel ellenük. Sortűzek dördültek, folyt a vér, a nép ellenállt. A „rendet” még másnap sem tudta teljesen biztosítani a terror.

F. M.